

हारी

हारावली, स्त्री, पुरुषोत्तमकृतकोपविशेषः । यथा,
“सुक्तामयातिमधुरा मन्त्रावदात-
न्वावाधिरागतरत्नामलकदुग्धश्रीः ।
साधो सतां भजतु कण्ठमयी प्रियैव
हारावली विरचिता पुरुषोत्तमेन ॥”

इति तद्वृत्तश्लोकः ।

(हारस्य सावली ।) हारश्रीषी च । (यथा,
गीतगीतम् ॥ ११ । ११ ।

“हारावलीतरत्नावनकाचिदाम-
मन्त्रोरकद्वयमभिधुतिदौपित्य ॥”

हारिः, स्त्री, (हरतीति ।) + बाहुलकात् रज् ।
इत्युपादिहत्तो उज्ज्वलदत्तः ॥ ४ । १२४ । पञ्च-
सन्तानः । घृतादिभक्तः । इति मेदिनी । हरिरे,
वि ।

हारिकण्डः, पुं, (हारी मनोहरः कण्ठः कण्ठ-
रवो यस्य ।) कोकिलः । (हारी हारयुक्तः
कण्ठो यस्य ।) हारावितगले, वि । इति
मेदिनी ।

हारिणिकः, पुं, (हरिणं हन्तीति । हरिण +
“पश्चिमस्य ध्वजान् हन्ति ॥ ४ । ४ । १५ । इति
ठक् ।) व्याधः । हरिणघातकः । इति केचित् ।

हारितः, पुं, पश्चिमविशेषः । तत्पर्यायः । हरि-
तोयुक्तः २ । इति जटाधरः । हारीतः २ ।
इति मेदिनी । अथ मांसगुणाः हारीतकयष्टे
दृष्ट्याः । हरिहर्षः ॥ (हरितस्य हरिचन्द्र-
योक्तव्यापत्तं पुमानिति । हरित + षच् । हरित-
पुङ्गः । यथा, हरिवंशे । ११ । २८ ।

“हरितो रोहितप्रायश्चतुर्हरित उच्यते ॥”
हारितकं, स्त्री, (हरितकमेव । स्यात्वं षच् ।)
माकम् । इति शब्दरत्नावली ।

हारिद्रः, पुं, कदम्बहृत् । (हरिद्रया रक्तम् ।
हरिद्रा + “हरिद्रामहारजनाभ्यामज्ज वक्तव्यः ॥”
४ । २ । २ । इत्यस्य हार्तिश्रीत्या षच् ।)
हरिद्रारक्षते, वि । इति मेदिनी । हरिद्रा-
वर्णः । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, बृहत्संहिता-
याम् । ५ । ५८ ।

“दूर्वाकाण्डश्यामे हारिद्रे वापि निर्दिशेत्तर-
कम् ॥”

विषमेदः । यथा,—

“हरिद्रातुल्यमूलो यो हारिद्रः स उदाहृतः ॥”
इति भावप्रकाशः ॥

हारी, स्त्री, सुता । यथा,—

“सुता सुतापत्तं यत्किञ्चिज्ज हारी च मोक्षि-
कम् ॥”

इति शब्दरत्नावली ।

हारी, [नृ] द्वि, (हारीश्रवणेति । इति ।)
कारविमिष्टः । यथा,—

“देयरवान् कनककुण्डलवान् किरीटी
हारी चिरस्ययुधुर्भूतमहकः ॥”

इति मारायणभानम् ।

(हरतीति ।) + चिनिः ।) हरयकतां ॥
यथा, महाभारते । १ । २ । ५५ ।

हार्यः

“ह्रियते बध्यमानोऽपि नरो हारिभिरिन्द्रियैः ।
विमूढमन्त्रो दुष्टाश्चैकदृग्भास्तेरिव सारथिः ॥”
मनोहरः । यथा, याकुन्तले प्रस्तावनायाम् ।
“तवास्मि गीतरागेण हारिणा प्रसभं हृतः ।
एव राजिव दुष्कन्तः सारङ्गेणातिरंजसा ॥”

हारीतः, पुं, पश्चिमेदः । (अथ लल्लवं गुणाच्च ।
“हारीतो रक्तपित्तः स्यादरितोऽपि स कथ्यते ॥”
हारीतो हारील इति लोके ।

“हारीतो रक्त उष्णश्च रक्तपित्तकफापहः ।
स्नेदस्वरकरः मोक्षः रंयदातकरश्च सः ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे द्वितीये भागे ॥
पायुर्वेद कर्त्तरि च । यथा,—

“अग्निवेगश्च भेलश्च जतुकर्णः पराशरः ।
हारीतः चारपाण्डिश्च जटहृत्साम्नेवचः ॥”
इति चरके सूत्रस्थाने प्रथमेऽध्याये ।)

मुनिमेदः । स च धर्मशास्त्रकर्त्ता । (यथा,
याज्ञवल्करः । १ । ४ ।

“मन्त्रत्रिविधुहारीतयाज्ञवल्क्योऽग्नौऽङ्गिराः ।
यमापस्तम्बमन्त्रतः कात्यायनबृहस्पती ॥
पराशरस्यासङ्गलिखिता दक्षगीतमी ।
शातानपो वसिष्ठश्च धर्मशास्त्रपयोजकाः ॥”
अथ च पौराणिक सावलीत् । यथा, भागवते ।
१२ । ७ । ५ ।

“अथ्याह्विः कथ्यपश्च सावर्षिरजतव्रणः ।
वैशम्पायनहारीतो बह्वर्षे पौराणिका इमे ॥”
केतवः । इति मेदिनी ।

हारीतकः, पुं, (हारीत एव । आर्त्तं कर्त्तु ।)
हारीतपत्नी । हारित इति हरिताक इति च
भाषा । तस्य मांसगुणाः आद्रुत्वम् । कफ-
पित्तास्रदोषनाशित्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥
हार्त्त, स्त्री, (हृदयस्य भावः कर्म वा । हृदय +
“हायमानायुवादिभ्योऽङ् ॥” ५ । १ । ११० ।
इत्यङ् । “हृदयस्य हृत्तेजस्य दक्षकाष्ठेषु ।” ६ ।
१ । ५० । इति जटादेगः ।) प्रेम । श्रेष्ठः ।
इत्यमरः । १ । ७ । २७ । (यथा, महाभारते ।
११ । ७१ । ५२ ।

“गावो लोकांस्तारयन्ति चरन्ती
गावश्चासं संनयन्ति लोके ।
यस्तज्जानन् न गवां हार्त्तमिति
स वे गन्ता निरयं पापवेताः ॥”

अभिप्रायः । यथा, भागवते । १ । ७ । ५५ ।
“अर्जुनः सहसाप्राय हरिर्हार्त्तमयामिना ।
मर्षं जहार मूर्धन्यं दिग्गजं स च मूर्धनम् ॥”
हार्त्त, [नृ] द्वि, (हार्त्तमस्यास्तीति । इति ।)
श्रेष्ठयुक्तः । यथा,—
“अथ च निजतः पुत्रैर्हार्त्तैर्भृत्यैस्तमोज्जितः ।
अजनेन च सम्पत्तयोऽहो हार्त्तं तवाप्यति ॥”

इति देवीमाहात्म्यम् ॥
हार्यः, पुं, (ह्रियते इति ।) + “कट्वलीकृत् ॥”
१ । १ । १२४ । इति ऋत् ।) विभीतकण्डः ।
हर्त्तये, वि । इति मेदिनी । (यथा, कुमार ।
५ । ७० ।

हालाह

“इयञ्च तेऽन्या पुरतो विडम्बना
यदुदया वारणराजहार्यया ।
विकीर्य हृदोचमधिष्ठितं त्वया
महाजनः श्वेरमुखो भविष्यति ॥”
हरणीयाहः । तत्पर्यायः । भाष्यः २ । इति
नीलावती ।

हालः, पुं, (हलेन क्रीडतीति । अण् । यहा,
हलतीति । हल + “ज्वलितिकसन्तोभ्यो षः ॥”
१ । १ । १४० । इति णः ।) बलरामः । इति
विक्रान्तशेषः ॥ शालिवाहनराजः । इति हेम-
चन्द्रः ॥ हलः । इति मेदिनी ।

हालकः, पुं, पीतहरितवर्णाश्वः । यथा,—
“हरितः पीतहरितप्रायः स एव हालकः ॥”
इति हेमचन्द्रः ॥

हालकलं, स्त्री, विषमेदः । इति शब्दरत्नावली ॥
हालकालं, स्त्री, विषमेदः । इति शब्दरत्नावली ॥
हाला, स्त्री, (अथ्यते लप्यते इव चित्तमनयेति
हल + षच् । टाप् ।) मध्यम् । इत्यमरः ।
२ । १० । १८ । (पर्यायो यथा,—

“मध्यन्तु सीधुमेरुमिरा च मदिरा सुरा ।
कादम्बरी वानवी च हलापि वलवत्तमा ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे द्वितीये भागे ॥)
तालादिनिर्यासमध्यम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
(यथा, मावे १० । २१ ।

“योपिदित्यभिलसाय न हालां
दुस्वजः सतु सुखादपि मानः ॥”

हालाहः, पुं, चित्रवर्णकोटकः । इति केचित् ॥
हालाहलं, स्त्री, पुं (हालामपि हलतीति ।
हल + षच् ।) विषमेदः । तत्पर्यायः । हाल-
हलम् २ हालहलम् २ हालहलम् ४ हाल-
हलम् ५ हालहलम् ६ । इति शब्दरत्नावली ॥
तस्य स्वरूपं यथा—

“गोक्षनाभकनो गुण्यस्तालपण्डदस्तया ।
तेजसा यस्य दृष्टान्ते समीपस्था दुमादयः ॥
पत्नी हालाहलो ज्ञेयः किष्किन्ध्याया हिमा-
लये ॥

दक्षिणाश्वितटे देशे कोकिलोऽपि च जायते ॥”
इति भावप्रकाशः ॥

मध्यम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ (यथा च बाभटे
उत्तरस्थाने १५ अध्याये ।

“कालकूटेऽश्वत्थाश्वत्थीहालहलादि-
कम् ॥”

हालाहलः, पुं, (हालहलमस्येति । षच् ।)
कोटविशेषः । तत्पर्यायः । अथलिकाश्च कुडिल-
कोटकः २ । इति राजनिर्घण्टः ॥

हालाहलधरः, पुं, (धरतीति ।) + षच् । हाल-
हलश्च धरः ।) वयः । इति शब्दरत्नावली ॥

हालाहला, स्त्री, (हालहलमस्येति । इति ।
षच् । टाप् ।) हृदमृजिका । यथा—

“हालाहलाप्यल्लिका गिरिका लाल-
मृजिका ॥”
इति जटाधरः ॥